

21. květen 2001: Modlitba a půst za duchovní sjednocení a bratrské spojení SFŘ ve všech Evropských zemích

(pokud se nemůžete k této modlitbě připojit 21.5., můžete tak učinit i později, např. při nejbližším setkání vašeho místního bratrského společenství)

Kom = komentátor

P = čtenář proseb, modliteb

L = lektor

V = všichni

K = kněz

Píseň: Laudate, omnes gentes

Kom: úvod

Už devět let se v SFŘ modlíme a postíme za sjednocení v Evropě. Zakoušíme, že Evropa hospodářsky vzrůstá – nikoliv postupně a harmonicky, nýbrž v rozvratech, zatvrzelostech a srážkách. Postupně se u mnohých objevuje názor, že Evropa není jen ekonomickým prostorem, ale rovněž duchovně-kulturní oblastí, a uvědomění společných kořenů může mít hojivý účinek.

Chceme vždy znova začínat u sebe a skrze naše modlitby a půst pohloubit duchovní jednotu ve Františkánské rodině v Evropě. Rovněž prosíme o Boží požehnání pro celou Evropu.

V tomto roce k nám František promlouvá v 1. kapitole svého *Listu věřícím*, na němž je postavena naše Řehole.

L: čtení

Z předmluvy Řehole SFŘ od sv. Františka (I)

Všichni, kdo milují Pána z celého srdce, celou duší a myslí, celou silou a milují své bližní jako sebe a nemají rádi svá těla s nepravostmi a hříchy a přijímají Tělo a Krev našeho Pána Ježíše Krista a přinášejí ovoce hodné pokání: Jak blažení a požehnaní jsou tito, kdož to činí a v tom vytrvají, protože na nich spočine Duch Páně a učiní si u nich trvalý příbytek. Jsou dětmi nebeského Otce, jehož skutky konají, a jsou snoubenci, bratry i matkami našeho Pána Ježíše Krista. Jsme snoubenci, když se věrná duše Duchem svatým spojuje s naším Pánem Ježíšem Kristem. Jsme jeho bratry, když plníme vůli Otce, který je na nebesích. Jsme jeho matkami, když ho nosíme ve svém srdci a těle božskou láskou a čistým a upřímným svědomím; a rodíme ho svatými skutky, které mají svítit druhým jako příklad.

Píseň: Zůstaňte zde a bděte se mnou.

Kom: Nyní se budeme blíže zabývat jednotlivými myšlenkami tohoto textu.

L: Všichni, kdo milují Pána z celého srdce, celou duší a myslí, celou silou a milují své bližní jako sebe a nemají rádi svá těla s nepravostmi a hříchy a přijímají Tělo a Krev našeho Pána Ježíše Krista a přinášejí ovoce hodné pokání: Jak jsou blažení!

Naše odpověď

(vyslovovaná jednotlivci, po každém vyznání chvíle ticha)

- Chci milovat Pána z celého svou srdce, celou duší a myslí i celou svou silou.
- Chci milovat své bližní jako sebe.

- Chci milovat sebe samého, takového, jak mne chce Bůh.
- Chci se odvrátit od svých nepravostí a hříchů.
- *(vlastními slovy)*

K: modlitba

Bože, ty jsi náš Otec, miluješ nás a přijímáš nás takové, jací jsme, a chceš, abychom tě stále milovali: tebe a vše, co jsi stvořil. Pomoz nám ze své lásky žít a jednat jako sestry a bratři ve společenství s Františkem a Klárou. O to prosíme skrze Krista našeho Pána. Amen.

Píseň: Každý den Pán mi sílu dává – *nebo:*

Bless the Lord my soul

Kom: Bůh miluje vše, co stvořil. Všichni lidé jsou jeho vlastnictvím, také náš národ a naši sousedé, také ... *(vyjmenovat několik osob, s nimiž máme obtíže).*

Odpověď: Ubi caritas

- P:** - Bože, sešli nám lásku k našemu národu, jakou i ty ho miluješ. **Odp.**
- Učiň ať znovu zakoušíme sjednocení našich národů. **Odp.**
 - Dej, ať se zajímáme o své sousedy, abychom se navzájem poznali a naučili se milovat. **Odp.**
 - Dej, ať všichni přijímáme tvé Tělo a tvou Krev a jsme v tobě **jeden lid.** **Odp.**

K: Bez tebe nemůžeme nic konat. Učiň, ať ovoce našeho obrácení přinese dobro těm, kteří trpí nespravedlností a válkou, a dej ať všechno nepřátelství zanikne.

Hudba nebo ticho

L: Jak blažení a požehnaní jsou tito, kdož to činí a v tom vytrvají, protože na nich spočine Duch Páně a učiní si u nich trvalý příbytek. Jsou dětmi nebeského Otce, jehož skutky konají, a jsou snoubenci, bratry i matkami našeho Pána Ježíše Krista.

P: - Bože, ty jsi nás stvořil jako schopné konat tvé dílo, které jsi též pro nás připravil.

- Učiň ať se neunavíme; dej, abychom se vzájemně posílili a povzbudili.

- Dej nám sílu vytrvat na cestě, na níž nás již předešli František a Klára.

K: Tvůj Duch na nás spočine, bude v nás přebývat a posilovat naši vytrvalost a staneme se tvými dětmi. Překonáme všechny překážky a ty připravíš cestu, aby přišlo tvé království.

Píseň: Přijď již, přijď Duchu Stvořiteli

L: My "kající bratři a sestry" jsme snoubenci našeho Pána Ježíše Krista, když spojíme své věřící duše skrze Svatého Ducha s naším Pánem.

Naše odpověď:

P: - Duchu svatý, ty jsi náš život

- Nejsme závislí sami na sobě

- Ty jsi náš přímluvce

- ... *(vlastními slovy)*

K: Pane Ježíši Kriste, ty jsi vinný keř, my jsme hrozny. Dej, ať skrze tvého Svatého Ducha stále lépe poznáváme, co chceš prostřednictvím nás učinit. Tak bude stále více lidí ve společenství s tebou nalézat uzdravení, neboť ty, náš Spasiteli, žiješ na věky věků. Amen.

L: Jsme bratry a sestrami Kristovými, když "plníme vůli Otce, který je na nebesích".

Kom: Sourozenci můžeme být je ve spojení. Boží dílo konáme ve společenství. Bratři a sestry Ježíšovi žijí mezi vším lidem, jsou si vzájemně sourozenci podle vůle Ježíše shodné s vůlí Otce.

František uložil své sestře Kláře a bratru Silvestrovi ptát se, jaká je pro ně vůle Boží. To nás povzbuzuje k prosbě za druhé, za jejich osvícení a vedení.

Píseň: Zůstaňte a bděte se mnou.

L: Ježíšovými matkami jsme, když ho nosíme ve svém srdci a těle božskou láskou a čistým a upřímným svědomím; a rodíme ho svatými skutky, které mají svítit druhým jako příklad.

Kom: Každá matka přijímá své dítě a nosí ho devět měsíců, než se může narodit.

František nás nazývá Kristovými matkami: přijímáme našeho Pána v podobě Slova a Chleba. Boží láska jej nechává v nás vyrůstat. On očistí naše myšlení a učiní ho citlivým. On musí růst, my jen přijímat.

Proto je nám vzájemná láska dokázána skutky a pravdou. Jejich nezbytnou přítomnost chceme v modlitbě před Bohem přinášet za hranice naší země a národa a usilujeme o obrácení. Tak ho přinášíme světu skrze svaté skutky.

V: A vše dobré chceme Bohu, nejvyššímu Pánu, navrátit, jemu všechno dobro patří.

Píseň: Má duše Boha velebí nebo Magnificat

Ř: *Z předmluvy Řehole SFŘ od sv. Františka (II)*

Ó jak je slavné, svaté a velké mít v nebi Otce! Jak je svaté a útěšné, krásné a podivuhodné mít takového ženicha! Jak je svaté a jak je milé, líbezné, pokorné, pokojné, sladké, laskavé a nade vše žádoucí mít takového bratra a takového syna: našeho Pána Ježíše Krista, který položil život za své ovce a modlil se k Otcí: Otče svatý, zachovej ve svém jménu ty, které jsi mi dal ve světě. Byli tvoji a mně jsi je dal. Slova, která jsi mi dal, dal jsem jim a oni je přijali a vpravdě uvěřili, že jsem vyšel od tebe a poznali, že jsi mě poslal. Prosím za ně a ne za svět. Požehnej je a posvěť a já pro ně posvěcuji sám sebe. Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne, aby i oni byli posvěceni v jedno jako i my. Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i oni, aby viděli mou slávu ve tvém království. Amen."

L: Kyrie

Otče náš.

K: **závěrečná modlitba** na propuštění ke všem přítomným

Všemohoucí, nejsvětější, nejvyšší a nejvznešenější Bože! Ty jsi úplné Dobro, nejvyšší Dobro, tobě chceme vzdát všechnu chválu, všechnu krásu, všechny díky, všechnu čest, všechny hodnoty a všechno dobro. Staň se! Staň se! Amen.

Požehnání

Píseň: Bože, chválíme Tebe